

## అత్త - కొడలు

అత్తా కొడలా వున్న యింట్లో అన్నీ పేచీలే! “అందుకే అత్తలేని కొడలు వుత్తమురాలు! కొడలులేని అత్త గుణ వంతురాలు” అన్నారు. ఇక కథలోకి వద్దాం. ఒక యింట్లో అత్త, కొడలు, కొడుకు వున్నారు. అత్తా కొడళ్ళ పాతు జొన్నపాత్రని వేరే చెప్పాలా? అత్త ఒక రోజు వంటచేస్తే కొడలు రెండవ రోజు వంటచేస్తూ, జీవితరథాన్ని సాఫీగా నడిపించేస్తున్నారు. ఒకరోజు అత్త వండిన వంటకాన్ని కొడలు దెప్పతూ, “అబ్బే! అన్నంలోని కేమీ లేదు! యేంవేసుకొని తినడం” అని గర్జించింది. అత్త గబగబా వచ్చి, “అయ్యో! కొడలా! యేమీ లేకపోతే తలుపువేసుకొని తిను. లేక పోతే పిటవేసుకొని తిను” అంది బడ్డాలను బాంబు ప్రేల్చినట్లు పాపం! కొడలు చిన్నపోయింది. అయినా ధీరవనితలు! వీరవనితలు! అపజయానికి శంకిస్తారా? తిరిగి ప్రతికారముచేయుటే వారి పరమావధి. మరునాడు కొడలు అన్నంలోనికి యేమీ అధారం చెయ్యకుండా వట్టి అన్నమే వార్చిపెట్టింది. ఇది చూసి అత్త “అయ్యో కొడలు పిల్లా! నీమొగుడు యేంపెట్టుకు అన్నం తింటాడే” అంది మాటవరసకి. వెంటనే కొడలు “అ! సింగినాథం జీలకర్ర! గోచిపెట్టుకుతింటాడు” అంది. అప్పుడు అత్తగారి బుర్రలు “అవును! కుక్కకరిస్తే దానికి చెప్పదెబ్బ! మనమేలాగు ప్రవర్తిస్తే అలాగే ఫలం వస్తుంది. మనకు టకటక!!! యెటువంటి సమాధానము చెప్పింది” అని ప్రతిఫలించాయి యీ పూహలు. కాని మానధనురాలు అత్త యీ పరాభవాన్ని భరించగలదా? వెంటనే “ఏ పిల్లా! యిలాగ వెంకిజబాబులిస్తే? పుట్టింటికి పంపించేస్తా!” అని మొరిగింది. “చిత్రం! తమకి తోచింది చెయ్యండి” అంది కొడలు కులుకుతూ. అహ! అఖిలాంధ్ర అత్తా

కొడండ్రమధ్య యిట్టి సుహృద్భావము వేయి సంవత్సరములు వెలుగెందుగాక!!! జై అత్తాకొడండ్ర అవివాభావ సంబంధానికి జై! అంధ్రనాయకుల ఐకమత్యాన్ని మరిపిస్తున్నాదీకథ! లేరా గాయక వీరా! పాడురా” జయ జయ జయహే” అని అత్త కొడండ్రకి జయ గీతాలు. చిత్రించురా! కవికుమారా! ఇట్టి ఆదర్శ అత్తా కొడండ్ర జీవితం.

వి. యస్. నారాయణ.

\* \* \*

## ప్రేమ దంపతుల సయ్యాటలు

రాత్రి 9-30 గంటలైంది. అప్పుడే ‘అందాజ్’ పిక్చరు చూసి వచ్చారు నవీన దంపతులు. వారి హృదయాల్లో క్రొంగొత్తభావాలు పరుగులు తీస్తున్నాయి. పిక్చరులోని ప్రేమదంపతుల సయ్యాటలు మరుపుకు రావటం లేదు. వారిలా రెండు టేబిలుచుట్టూ పరిగెత్తాలని సయ్యాటలు ఆడాలని మూర్తికి కోరిక వుట్టింది. జంకుతూ మూర్తి తన కొర్కెను వెళ్ళబుచ్చాడు భార్యకు.

క్రొత్తరోజులు కదండీ! ఎవరికైనా అనుమానంగానే ఉంటుంది. సిగ్గుతో భర్తకు ఎదురుచెప్పడాన్ని గుండెలు లేక తప్పసరిగా పప్పుకుందామె. కానీ ఏం లాభం? వారిదగ్గర టేబిలు లేక పోయింది. మూర్తి ఆలోచించాడు దీర్ఘముగా. అటకుమీద ఉన్న ఊరగాయ జాడీని క్రిందికి దించాడు. గది మధ్య భాగంలో దాన్ని పెట్టి రెండు టేబులులా భావించుకున్నారు ఆ ప్రేమ పక్షులు.

“నీపాటలు నర్గిరువైతే  
నా విక్షను కపూరుదైతే  
ప్రేమపక్షుల్లా విహరిద్దాం  
స్వేచ్ఛవాయువులు పీలుద్దాం!”

ఇరువురిలో ఉద్రేకం హెచ్చయింది. నాళాల్లో వేడిరక్తం ప్రవహిస్తూంది.

## ప్రియురాలా?

... రచన: “మోహబాబు” ...

\*

పరిమళపుష్పము నీవైతే  
మకరందముసుగ్రోలు భ్రమరము నేనాదు,  
చుక్కల్లా చంద్రుణ్ణి నేనైతే—  
చుక్కల్లా నీవొక చుక్కవుదు  
ప్రేమ సౌధాన్ని నిర్మిద్దామా?  
ప్రియురాలా  
ప్రణయ సామ్రాజ్యము నేలదామా?  
ప్రియురాలా!!

\* \* \*

రమ్యతరాజిల్లు రమణీయ ప్రకృతిలో  
కడురమ్యమగ ఆడుకుందామా?  
ప్రియురాలా!  
కమ్మగా సంగీతం పాడుకుందామా?  
ప్రియురాలా!!

జాడీచుట్టూ పరిగెడ్డున్నారు. సెకెండ్లు గడుస్తున్నాయి...నిమిషాలు పరిగెడుతున్నాయి. ఆమె జడలోని సంపంగెలు క్రిందకు రాలిన్నాయి. మూర్తి చమట బిందువులు కూడా రాలిన్నాయి. ఒక్కొక్కప్పుడు ఆమె వాలుజడ మూర్తి నడుముకు హంటర్లా తగులుతుంది. ఆ దెబ్బలు మూర్తిని వేరే ప్రపంచంలోకి తీసుకుపోతున్నాయి.

ఆమె అలసిపోయింది. కాళ్ళు పట్టు పట్టాయి. ఆ వేగాన్ని అపుకోలేక ఆమె అమాంతంగా జాడీమీద పడ్డది. ఆమె కాలుతగిలి మూర్తికూడా అమెమీద...

కొంప ముణిగింది. జాడీ బ్రద్దలయింది. ఊరగాయ (పాపం! మూర్తికి ఎంతో ఇష్టం) నేలపాలయింది. వారిలో సలసల ముగి రక్తం చల్లబడ్డది. మన స్ఫులలోని కొర్కెలు ఎగిరిపోయాయి. రెండు రోజులు వళ్ళునొప్పలతో కాళ్ళ పీకులతో బాధపడ్డారు.

మానర భుజంగదావు.